

Tuněchodské okénko 1/2014

Toto vydání Tuněchodského okénka je věnováno paní Bohumile Rohlíkové, která se v minulých dnech dožila významného životního jubilea – úctyhodných 100 let.

Paní Bohumila Rohlíková se narodila 8.2.1914 manželům Františku a Františce Žemličkovým v Tuněchodech čp. 53. Dětství prožila na statku s rodiči, babičkou a dvěma sourozenci. Základní školu absolvovala v Tuněchodech a později navštěvovala dívčí školu v Chrudimi. Po ukončení pracovala v domácnosti a vykonávala různé práce na statku. Už jako mladá byla velmi pracovitá, zručná na ruční práce, měla smysl pro povinnost, což jí zůstalo po celý život. Měla veselou povahu, spoustu kamarádek, ráda si šla zatancovat nebo zacvičit do Sokola. Tam i poznala svého budoucího manžela Josefa Rohlíka, kterého si 17.8.1935 vzala za manžela. Spolu bydleli v Tuněchodech čp. 106, kde provozovali soukromou strojírenskou živnost. Za jejich manželství se jim narodily dvě dcery Věra a Helena, čtyři vnoučata Vladimír, Helena, Jaroslav a Věra. Sama se pak radovala z narození šesti pravnoučat Lucie, Jana, Ondřeje, Petry, Zdeňka, Kristýny a dvou praprawnoučat Vašíka a Adélky.

Po roce 1948 jim byla strojírenská firma zabavena – znárodněna, a tak paní Rohlíková začala pracovat v podniku Státní silnice v Pardubicích, odkud v roce 1969 odešla do důchodu. Vzhledem k její obdivuhodné pracovitosti však nesložila ruce do klína, ale začala pracovat v místní mateřské škole, kde se starala o úklid. Na tuto dobu vzpomíná moc ráda, když těm malým, roztomilým dětičkám utírala slzičky a dnes jsou z nich maminky a tatínkové od dospělých dětí. Ve školce pracovala do 77 let, při tom samozřejmě pečovala o domácnost, zahrádku, zahradu a pomáhala s výchovou svých vnoučat. Tyto činnosti částečně vykonává dodnes.

I ve svých sto letech srší paní Bohumila Rohlíková optimismem, vtipem a vitalitou. Je obdivuhodná - její zdravá mysl, celkový přehled a náhled na společnost, který má.

O životě říká:

Život je zábavný, jen pokud je dobře vyvážený. Musí obsahovat vše chno: bolest i radost, smích i pláč, lásku i nenávisť, dopřívání si i odpírání.

Na otázku jaký je recept na dlouhověkost odpovídá:

Žádný alkohol, žádné cigarety, střídme jíst, dopřát si spánek a hlavně pracovat. Nedělat jen věci, které se nám líbí, ale nacházet zálibení v tom, co děláme.

Mladé generaci by vzkázala:

Máte tu svobodu a nevíte co s ní. Chcete mít všechno, a chcete to najednou. Chcete mít školy, skvělého manžela a fajn děti, dobrou práci s příslibem velkého výdělku, cestovat všude, kam se dá, chcete dobře vařit, do týdne třikrát cvičit, abyste nevyšli z formy, vypadat svěže a mít pozitivní přístup ke všemu, co se vám stane. Jste tak zmatení z toho, že ve svém životě můžete mít a dělat cokoli, na co jen pomyslíte, že nic neděláte pořádně. A tak bláznivě studujete několik škol najednou, nechcete se vdávat, protože čekáte na lepší partii, po narození dítěte se vracíte do práce, aby vás někdo nepřipravil o místo a děti svěřujete do cizích rukou. S dítětem nestačí být hodinu denně, tomu musíte dodat pocit jistoty, zázemí a všeho z čeho bude čerpat celý život.

Zastavte se, udělejte si čas na normální, drobné radosti. Vážte si každého nového dne, radujte se z věcí malých a zdánlivě obyčejných.

Touto cestou by chtěla paní Rohlíková poděkovat panu starostovi Miloslavu Kalouskovi, za jeho milou návštěvu k příležitosti jejích stých narozenin a popřát všem občanům a čtenářům Tuněchodského okénka hodně zdraví, lásky, spokojenosti, klidu a rodinné pohody.

Následující článek byl uveřejněn v Krajských novinách v pátek 14. 2. 2014

Stála u zrodu silničního hospodářství v kraji, slaví sté narozeniny

Oslavit 100leté narozeniny je už samo o sobě velkou událostí a důvodem k obrovskému uznání. V případě paní Bohumily Rohlíkové z Tuněchod u Chrudimi jsou stoleté narozeniny také důvodem ke vzpomínání. Se svým manželem totiž stála u zrodu poválečného silničního hospodářství v regionu.

Správa a údržba silnic se může v Pardubickém kraji pyšnit historií, která čítá několik desítek let. Manželé Rohlíkovi z malé obce kousek od Pardubic vlastnili po válce strojírenský podnik, který byl v roce 1951 znárodněn. Oba proto začali v roce 1953, tedy před více než 60 lety, pracovat v nově vytvořeném silničním podniku v Chrudimi a stáli tak u samých začátku silničního hospodářství v regionu. „Pan Rohlík dělal v Chrudimi vrchního mistra. Paní Rohlíková zase dobře znala všechny náhradní díly, takže byla taková vyšší materiální účetní,“ vzpomíná Jiří Kapoun, který byl několik let nadřízeným paní Rohlíkové. A podle jeho slov ji měli v závodě všichni moc rádi. „A to bez ohledu na to, zda to byli skalní totalitáři a komunisti nebo antikomunisti. Ona byla vždycky velmi aktivní a přitom slušná a proto velmi oblíbená,“ říká a dodává, že na ní všichni obdivovali hlavně ten vztah, který jako žena měla k silničářské technice.

Luděk Štěpán, který je autorem knihy Silnice v Pardubickém kraji: historie a současnost a který s manželi Rohlíkovými pracoval zhruba dva roky, zase vzpomíná na lapálie, které se čas od času v pracovním nasazení stávaly. „Třeba když usnul člověk, který měl na starosti stáčení asfaltu z cisterny do zásobníku. Asfalt se pak všechen vylil, to byla šílená pohroma, se kterou se museli vypořádat,“ popisuje a i on dodává, jak oblíbení manželé Rohlíkovi tehdy byli. „Dělali důležitou práci a jejich dílna měla obrovskou váhu.“

V silničním hospodářství pracovala paní Rohlíková do 70. let. Poté se začala věnovat dětem v mateřské školce. Silný vztah k silničářům ale nikdy nezmizel. „*Dodnes je s děvčaty s úctárny, které jsou třeba o dvacet i více let mladší, v kontaktu. Čas od času jí volají, navštěvují ji. Ještě asi do 95 let se dokonce zúčastňovala i společných setkání,*“ potvrzuje Jiří Kapoun úctyhodnou vitalitu paní Rohlíkové, která i dnes žije v Tuněchodech.

Právě tam ji navštívil ředitel Správy a údržby silnic Pardubického kraje Miroslav Němec, aby jí pogratuloval ke krásnému jubileu a poděkoval jí za její práci a celoživotní vztah k silničnímu hospodářství. „*Nesmírně si vážím toho, že mohu paní Bohumile osobně pogratulovat k nádhernému a úctyhodnému výročí. Ve sto letech oplývá takovou energií, že by jí mnozí z nás mohli závidět,*“ řekl Miroslav Němec, který paní Rohlíkovou navštívil v doprovodu starosty Tuněchod Miloslava Kalouska. Oba pánové předali pamětnici nejen srdečná blahopřání, ale i kytici, dárkové koše a zmíněnou knihu Ludka Štěpána, kterou věnoval Pardubický kraj. „*Manželé Rohlíkovi a jejich práce patří neodmyslitelně k historii silnic a jejich údržby v Pardubickém kraji. Přeji jí a její rodině ještě mnoho krásných společných chvil a nám všem, abychom dokázali co nejlépe ocenit a využít zkušeností lidí, jako je paní Rohlíková,*“ popřál náměstek hejtmana Pardubického kraje Jaromír Dušek.